WIKIPEDIA

Centralnotibetanski jezik

Centralnotibetski jezik (ISO 639-3: bod (http://www.sil.org/iso639-3/documentation.asp?id=bod); bhotia, dbus, dbusgtsang, phoke, tibetan, u, wei, weizang, zang), jezik centralnotibetanske podskupine tibetskih jezika, kojim govori 1.277.620 ljui u Tibetu i susjednim zemljama, Nepal, Butan i Indija. U Kini regionalni sužbeni jezik[1].

Većina govornika živi u Tibetu, 1.070.000 (1990 popis); 4,800 u Butanu (2006) gdje su izbjegli iz Tibeta od 1959; 189.000 u Indiji (2007) u Himachal Pradeshu, tibetska granica; Uttarakhand; Arunachal Pradesh; Assam; Delhi; Sikkim. U Nepalu 5.280 (2001 popis) u Kathmanduu i Pokhari.

Dijalekti:

U Tibetu: gtsang (tsang, lhasa; 460.000), dbus (570.000), mngahris (ngari; 40.000), deqing zang.
U Indiji: aba (batang), dartsemdo (tatsienlu), dru, gtsang, hanniu, kongbo, nganshuenkuan (anshuenkuan nyarong), panakha-panags, paurong.
U Nepalu: utsang.

Izvori

1. Ethnologue (16th) (http://www.ethnologue.com/show_language.asp?code=bod)

Vanjske poveznice

- Ethnologue (14th) (http://www.ethnologue.com/14/show_language.asp?code=TIC)
- Ethnologue (15th) (http://www.ethnologue.com/15/show_language.asp?code=bod)